

VORES BARN ER MEGET INTELLIGENT

Intelligente børn og deres forældre har det ofte svært, siger psykoanalytiker Cyril Lykkebo-Malka. -Mange intelligente børn tabes på gulvet på trods af, at intelligens værdsættes højt af samfundet.

AF CYRIL LYKKEBO-MALKA, PSYKOANALYTIKER, FORÆLDREREP.

I dagens Danmark og i de vestlige lande i al almindelighed er en høj IQ (intelligenskvotient) regnet for at være noget positivt.

Før vi går videre, vil jeg klargøre, at jeg her bruger udtrykket intelligens i betydningen: *Evnen til at forstå, lære, huske, sammenholde og fremkalde informationer, når et nyt problem skal løses.*

Dog skal jeg tilføje, at man stadig diskuterer den nøjagtige betydning af ordet.

Intelligens betyder altså ikke "at vide meget". Men det er klart, at den evne gør, at man kan have nemmere ved at rumme mere viden.

Altså skulle man jo mene, at børn med en høj IQ burde være privilegerede. Sådan er det bare ikke.

INDADVENDTE OG EGOISTISKE

I børnehaven ses det ofte, at IQ-børn er ret indadvendte og ofte betegnes som egoistiske. De kan have svært ved at falde til, da de lynhurtigt vil lære at mestre det, som interesserer dem, og derefter gerne vil hurtigt videre. Ofte vil de kræve og have behov for megen voksen kontakt, da de føler, at de voksne er i stand til at give mere end deres jævnaldrende kammerater. Men pædagogerne vil sjældent være i stand til at efterkomme dette behov.

I skolen vil IQ-barnet ofte falde ind i den samme grå zone: De ting, barnet er interesseret i, vil det fatte med det samme, og barnet vil drønkede sig resten af tiden. *Og hvad gør man, når man keder sig?* Ja, man laver ballade, man bliver adfærdsvanskelig, forekommer egocentreret, bliver måske et problembarn...

I andre tilfælde vil barnet søge kammerater, som er fra 2-5 år ældre, og dette volder også vanskeligheder. Barnet vil kunne tænke som dem (nogle gange endda hurtigere), men er altså det yngre, eventuelt mere naiv og vil af og til blive betragtet som irriterende, klæbende eller generende og risikerer ofte at blive udnyttet og drillet voldsomt.

Ofte vil barnet gå op i sine fag og stille mange spørgsmål til læreren, være ivrig og lærevillig, måske endda for ivrig, og vil også her blive betragtet som en lille egoist.

MIT BARN ER MEGET INTELLIGENT

I langt de fleste tilfælde vil barnet have mange tilpasningsvanskeligheder. Da man helst *"ikke skal tro, at man er noget"*, kan det blive svært for forældrene at gøre noget. Hvordan vil lærerne reagere, hvis et

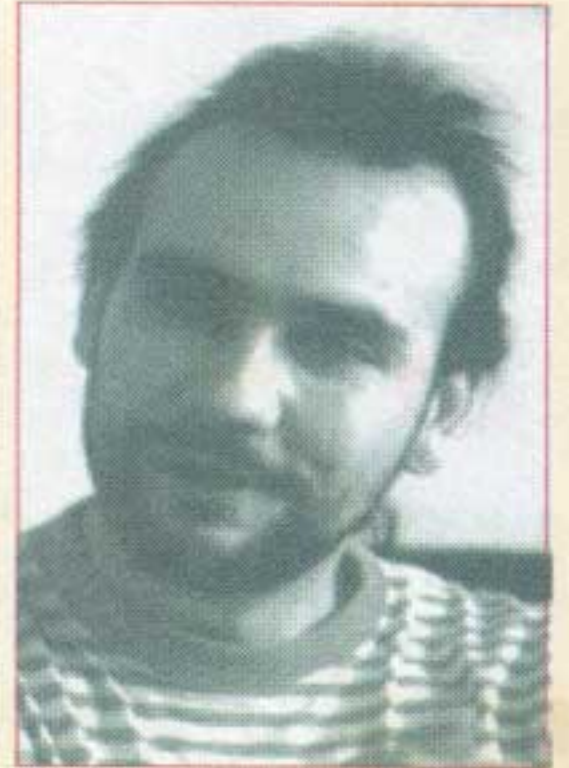
forældrepar kom og sagde: *"Vores barn er meget intelligent og skal derfor motiveres mere, og der skal tages mere hensyn til ham!"* Janteloven vil omgående træde i kraft! Havde barnet være udviklingshæmmet, ville der ikke have været noget problem.

EN GAVE

Er man ikke opmærksom på situationen, vil man skabe flere problemer, da barnet vil blive såret, føle sig misforstået, føle at han/hun ikke passer nogle steder og have en tilbøjelighed til enten at lave ballade for at blive set, eller til at blive indesluttet - og i begge tilfælde blive tabt på gulvet.

I mit virke som psykoanalytiker og kognitiv terapeut har jeg ikke kunnet undgå at bemærke, at der ofte er mange temmelig intelligente mennesker, som er elendige til at tænke konstruktivt. Deres fortid spøger stadig.

Det er forunderligt at tænke på, at i et samfund, hvor intelligens værdsættes så højt, at det er en gave, tabes så mange på vejen op gennem deres opvækst.



Cyril Lykkebo-Malka

